

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים
לפני כב' השופטים י' נועם, כ' מוסק ומ' בר-עם**

26 ינואר 2014

ע"א 57725-06-13 לביטוח רכב "הפול" נ' ש

המאגר הישראלי לביטוח רכב "הפול"

המערער

נגד

א ש

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער עוה"ד עוזי לוי ושמעון שפיבה
המשיבה ובא-כוחה עו"ד שחר נוביק

פרוטוקול

עו"ד לוי: חוזר על עיקרי הטיעון שהוגשו מטעמי. אבקש להדגיש מספר דברים: ראשית יש להסיק כי אין לדעת מי ערך את הרישומים. לכך יש משמעות לחובת התובעת. שנית, עניין הדיווח למל"ל, שלא הוצג. אנו יודעים שיש בעיה מעצם העובדה שהתשלום אינו על מ ש והיה צורך להביאו לעדות, דבר שהוא דבר בסיסי. בנוסף, עניין התלושים של העוזרת, הוצגו מספר תלושים ומדוע לא הוצגו יותר תלושים על פני תקופה ארוכה יותר, כאשר העוזרת אמרה שבידיה תלושים נוספים שלא הציגה. בנוסף אמרה העוזרת כי יש בידיה רישומים שאף הם לא הוצגו. לו הוצגו היה בהם כדי לסתור את הדברים. נקודה נוספת, עניין הטענה לגבי היקף העזרה. התובעת חזרה לעבודה בהיקף מלא וממשיכה להחזיק ארבעה ימים בשבוע כל פעם במשך שש שעות את העוזרת. אין זו תוצאה של התאונה, וכיצד מתוך נתון זה ניתן להסיק מהי תוצאת התאונה. לעניין השכר, בימ"ש קמא קבע כי התובעת חזרה לעבודה במחצית שנת 2009, כלומר 4.5 שנים עובדת התובעת בהיקף משרה מלא ואם היום היא בת 60-61 הרי אין לה זמן רב לעבוד והעבודה אינה מצריכה שימוש רב ברגל, ויהיו לה שנים קצרות מבחינת הפסד. ביהמ"ש קבע לפי 60% אך אינני מבין מדוע משום שלגבי ארבע שנים אין הפסד ולדעתי היה צריך לפסוק לפי 25% אקטוארית. לעניין ההקפאה לדעתי ביהמ"ש קמא בכל הכבוד טעה שעה שעשה הקבלה בין אחוזי הניידות לבין אלה המשמשים כנכות מהעבודה. אם תבוא אליי דרישה לשלם להם בגין ניידות עשרות אלפי ₪. אני מוכן שהכסף יישאר בידי ב"כ התובעת והיא לא תצטרך להחזירם ואם הכסף ברשותה, אזי אם תבוא דרישה כזו אני אפוצה. מעבר לכך, יש מקום להורות לתובעת לפנות תוך פרק זמן קצר כדי שלא נפגע בעתיד. לעניין העזרה אציין כי לפני התאונה העסיקה התובעת עזרה בשכר בסך של 800 ₪ ויש להביא זאת בחשבון.

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים
לפני כב' השופטים י' נועם, כ' מוסק ומ' בר-עם**

26 ינואר 2014

ע"א 57725-06-13 לביטוח רכב "הפול" נ' ש

1 עו"ד נוביק : התובעת מעסיקה עזרה בסך 1,500 ₪ ומה שנפסק לה הוא 1,000 ₪. לפני התאונה אני
2 שטענת חברי נכונה לגבי הסכום, אך המטפלת נשכרה אך ורק בעקבות התאונה, והמטפלת העידה
3 כמו גם התובעת, וביהמ"ש העדיף את העדות שלה כך שלאור העדות שלה האמין כי התאונה גרמה
4 לה לפגיעה קשה מאוד וההחלמה הייתה מאוד ארוכה, ובהתאם לדברי המומחה היא נותחה פעמיים
5 והיא הגיעה למצב שלא היתה בו קודם לפני התאונה. יש משרד של בעלה והנתבע נהנה מכך באשר
6 בכל מקום אחר הייתה מפוטר. יש לה נכות אורתופדית בברך של 20%. בעניין עמי יפרח נקבע
7 (פס"ד שלא פורסם) כי הגבול העליון הוא מחצית האקטואריה. התחום הזה של חקירות הוא כזה
8 שחברות הביטוח מדי חצי שנה מוציאות גזרות חדשות ומצמצמים ככל שניתן את ההוצאות, ואני
9 סבור כי השופטת קפצה ידה כשקבעה 60% מהאקטואריה. לגבי העזרה – ביהמ"ש שמע ראיות
10 והתרשם כי היה צורך אמיתי בעזרה שהושטה. לגבי העזרה שקיבלה קודם לתאונה, חברי הגיש
11 בקשה בעניין אך ביהמ"ש סבר כי לא מדובר בטעות. בהתאם לתגובה שלנו, ביהמ"ש כן לקח זאת
12 בחשבון והדבר מופיע בפסק-הדין. יש להבין כי הסיוע במטפלת בסכום כזה אין דבר כזה. לעניין
13 העתיד, יש פגיעה לא פשוטה שכן לתובעת יש בית לא קטן והיא צריכה להחזיק אותו לבדה ואינה
14 מסוגלת לעשות זאת. נאמר כי היא מעסיקה שש שעות ארבע פעמים בשבוע, אך התובעת אומרת כי
15 אין זה נכון והנה זו התחשבות לגבי ההעסקה לעבר. 13-10-64397 שם דובר על תובעת צעירה יותר
16 שם נקבע בנכות נמוכה מזה ל-400,000 ₪ אך היתה לה נכות לפני התאונה. חב' הביטוח הגישה
17 ערעור והנפגעת הגישה ערעור שכנגד ושלחו כל אחד לדרכו. אם כך באותו עניין, הרי בענייננו מדובר
18 בנפגעת שלא הייתה לה נכות לפני התאונה, ואם כן הייתה זו מינורית וביהמ"ש קבע שהתובעת
19 צריכה עזרה.

20 לעניין הניידות – למיטב זכרוני במקרה זה של אחוזי נכות לא קובעים ניידות. לא הוגשה תביעה
21 לניידות. כפי שהעידה התובעת, מה שנאמר לה בביטוח הלאומי היה כי לא תקבל. הנטל הוא על
22 חברי להוכיח את הניכוי. עליו להזמין תע"צ מהמל"ל. חברי לא עשה זאת אך עתה מבקש להקפיא
23 סכום כלשהו שמא אולי ייקבע לה ניידות. אני חוזר על האמור בעיקרי הטיעון – אם מפצחים את
24 הסכום שנפסק, הרי הפיצוי החודשי בגין עזרה אינו גדול, כאשר מדובר באישה שעבדה והחזיקה את
25 הבית לבד. לא מדובר בדבר שנפסק מעבר לסביר. מי מבטיח לי שוועדת ניידות תקבל את מה שקבע
26 פרופ' פיזור. מרשתי תהיה מוכנה להפחתה של 20,000 ₪ שאותו תוכל להחזיר בתשלומים. התשלום
27 בוצע במלואו. המשיבה כתבה לי שהיא אכן שילמה לפני התאונה סדרי גודל של 500-800 ₪ לעזרה
28 ל-4-5 שעות לשבוע, לפי 40 ₪ לשעה. היא שכרה עוזרת, כאשר קודם לכן טיפלה בחמותה, ואז
29 הביאה אותה לטיפול בה. השכר שלה נמוך ממטפל סיעודי כאשר היא ממשיכה להעסיק אותה. בעלה
30 של המטפלת אמר שהוא חוזר לרוסיה והיא תיסע אחריו, וכיצד היא תצליח למצוא סיוע בסכום
31 דומה. בנוסף מוסרת לי המשיבה כי משרתה אינה מלאה.

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים
לפני כב' השופטים י' נועם, כ' מוסק ומ' בר-עם**

26 ינואר 2014

ע"א 57725-06-13 לביטוח רכב "הפול" נ' ש

עו"ד לוי: המחשבה הייתה שצריך להפחית הרבה יותר.

החלטה

נדחה לעיון ולמתן פסק-דין שיישלח אל הצדדים.

ניתן והודע היום כ"ה שבט תשע"ד, 26/01/2014 במעמד הנוכחים.

מושה בר-עם, שופט

כרמי מוסק, שופט

יורם נועם, שופט

לאחר הפסקה ובהיעדר הצדדים.

פסק דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופטת י' ייטב) בת"א 19856/08 שניתן ביום 19.5.13, לפיו חייבה את המערערת, ילידת 1953, לשלם למשיבה פיצויים בגין נזקי גוף שנגרמו לה בתאונת דרכים 9.1.08. על-פי קביעת מומחה בית המשפט, הוסבה למשיבה נכות אורטופדית צמיתה בשיעור של 20%, כתוצאה מהפגיעה בתאונה.
2. המערערת טוענת בערעור, כי בית משפט השלום שגה בסכום הפיצויים בראשי הנזק הנוגעים לפגיעה בכושר ההשתכרות בעתיד, ועזרה וסיעוד בעבר ובעתיד. כמו כן, מלינה המערערת על כך שבית משפט השלום לא הורה "להקפיא" חלק מסכום הפיצויים, עד לבירור תביעת המשיבה למל"ל לגמלת ניידות, שעליה להגיש לנוכח נכותה.
3. בחנו את טענות הצדדים, וביחס לראש הנזק הנוגע לפגיעה בכושר ההשתכרות בעתיד, הגענו למסקנה כי אין מקום להתערב בממצאיו של בית משפט השלום, וכן בסכום הפיצויים שנקבע בראש

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים
לפני כב' השופטים י' נועם, כ' מוסק ומ' בר-עם**

26 ינואר 2014

ע"א 57725-06-13 לביטוח רכב "הפול" נ' ש

- 1 הנזק האמור; וזאת לאור הנכות הרפואית, הנכות התפקודית הנגזרת ממנה, עיסוקה של המשיבה,
2 מקום עבודתה והסיכוי כי שיעור השתכרותה ייפגע בעתיד.
3
4. באשר לעזרה וסיעוד, ככל שהפיצוי נוגע להפסדי העבר, הגענו למסקנה כי אין מקום
5 להתערב בקביעתו של בית משפט השלום, זאת לאור חומרת הפגיעה, תקופות אי הכושר והנכויות
6 הזמניות שנקבעו. באשר לפיצוי שנקבע בראש נזק זה לעתיד, הגענו למסקנה כי יש מקום להפחית
7 במידת מה משיעור הפיצוי שנקבע; וזאת לאור מהות הנכות, מגבלות המשיבה והעובדה שנסתייעה
8 בעזרת צד ג' בעבר עוד לפני התאונה. בנסיבות אלו, מצאנו מקום להפחית משיעורי הפיצוי בראש
9 נזק זה סכום של 30,000 ₪ בערכו היום, ובהתאם לכך יופחת שכר טרחת עורכי הדין.
10
- 11 5. בכל הנוגע לטענת המערערת, לפיה היה על בית משפט קמא "להקפיא" מקצת מסכום
12 הפיצוי, כאמור לעיל, לא ראינו מקום לקבל טענה זו, ולו מן הטעם שהנטל לבסס טענה זו לא הורם
13 על-ידי המערערת, שכן לא הוכח כי הנכות שנקבעה מזכה את המשיבה בגמלת ניידות.
14
- 15 6. אשר על כן, הערעור מתקבל באופן חלקי, כאמור לעיל.
16
- 17 בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.
18
- 19 **ניתן והודע היום, כ"ה בשבט תשע"ד, 26/01/2014, בהיעדר הצדדים.**
20
- 21 **המזכירות תמציא לצדדים עותק מפסק הדין.**
22

משה בר-עם, שופט

כרמי מוסק, שופט

יורם נועם, שופט

הוקלד על ידי ספיר פרגן